

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ปัจจุบันโลกอยู่ในกระแสโลกาภิวัฒน์ และเข้าสู่ยุคที่เรียกว่า ยุคข้อมูลข่าวสาร (Information age) ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจที่เรียกว่า “เศรษฐกิจไร้พรมแดน” (Borderless economy) ซึ่งธุรกิจต่าง ๆ ได้ขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวางทั่วโลกในประเทศ และต่างประเทศ อีกทั้งมีการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้การแข่งขันทางธุรกิจมีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การที่จะทำให้องค์กรอยู่รอดได้นั้น จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ และวิธีการดำเนินงานให้ทันสมัย ตลอดจนพัฒนาองค์กรให้มีความเข้มแข็ง เพื่อชิงความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน ซึ่งจะต้องทุ่มเททั้งด้านกำลังกาย กำลังความคิด และทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตหรือปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดีขึ้น

การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ต่อเนื่องและส่งผลกระทบแพร่ถึงกันทั่วโลก ทำให้องค์กรทุกแห่งต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลงองค์การให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก การบริหารงานเชิงกลยุทธ์เป็นเครื่องมือทางการบริหารที่จะช่วยทำให้องค์การและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ทิศทางและแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินงาน เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับองค์การ การบริหารงานเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้องค์การทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบบริหารขององค์กรอย่างเป็นระบบ ก้าวๆ ละก้าว ควรจะต้องดำเนินการทั้งในส่วนของการเสริมสร้างความตระหนักรและมุ่งมั่นการพัฒนาการบริหาร การปรับปรุงโครงสร้างองค์การ การปรับปรุงระบบกระบวนการปฏิบัติงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การจัดการระบบสารสนเทศ เป็นต้น

รัฐวิสาหกิจ เป็นองค์กรที่มีลักษณะพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง “เพื่อต้องการส่งเสริมกิจการซึ่งมีผลทางด้านเศรษฐกิจ โดยเอกชนไม่สามารถดำเนินการได้ เพื่อหารายได้เข้ารัฐเป็นพิเศษ เพื่อความมั่นคงและความปลอดภัยของชาติ เพื่อเป็นเครื่องมือในการสนับสนุน

นโยบาย ส่งเสริมอาชีพของประชาชน และเพื่อสาธารณะประโยชน์”

การประกันครบทวง (กปน.) เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการประกันครบทวง พ.ศ. 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจจัดทำแหล่งน้ำดิบและจัดให้ได้มาซึ่งน้ำดิบเพื่อใช้ในการประปารวมทั้งการผลิต จัดส่งและจำหน่ายน้ำประปา ในเขตห้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมทั้งดำเนินธุรกิจผลิตน้ำดื่มน้ำบรุขุวคลายได้ชื่อ “ป้าป้า”

โครงสร้างการบริหารองค์การของการประกันครบทวง ประกอบด้วยสายงานหลัก 7 สายงาน มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบดังนี้

1. สายงานผู้ว่าการ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงาน ด้านการประชาสัมพันธ์ของการประกันครบทวง การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับองค์การ การวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการตรวจสอบระบบการบริหารงานขององค์การ

2. สายงานบริหาร มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานสนับสนุนองค์การด้านต่าง ๆ อาทิ เช่น ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารงานพัสดุ การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารทรัพยากรบุคคล และการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร

3. สายงานบริการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินงานของสำนักงานประจำสาขา ทั้งหมด 15 สาขา ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

4. สายงานการเงิน มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบด้านบัญชีและการเงินของการประกันครบทวง

5. สายงานแผนและพัฒนา มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบด้านการวางแผนนโยบายขององค์การ การติดตามผลการดำเนินงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของการประกันครบทวง

6. สายงานวิศวกรรมและก่อสร้าง มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานด้านก่อสร้างระบบจ่ายน้ำ งานสำรวจและออกแบบมาตรฐานระบบท่อ การควบคุมการก่อสร้างระบบผลิตและส่งน้ำ

7. สายงานผลิตและส่งน้ำ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบระบบผลิตน้ำจากโรงงานผลิตน้ำของการประกันครบทวง

ปัจจุบันสถานการณ์และกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย ไปสู่การสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีของรัฐวิสาหกิจ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ เป็นกระแสหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งการประกันครบทวงจำเป็นต้องเตรียมรับ เพื่อให้องค์การในอนาคตเป็นไปตามกรอบแนวคิดใหม่ ได้แก่ “ความมั่นคงกับการพัฒนา เพื่อให้เป็นองค์การที่ยั่งยืน” เป็นองค์การที่เข้มแข็ง และปรับปรุงตนเองให้พร้อมที่จะก้าวไปทำงานในรูปแบบธุรกิจเต็มตัว และทำงานเชิงรุกมากขึ้น โดยกำหนดวิสัยทัศน์และการกิจใหม่ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “พัฒนาองค์กรให้เข้มแข็ง บริการสังคมอย่างต่อเนื่อง ด้วยเทคโนโลยีทันสมัย”

ภารกิจ “เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ทำการตลาดเชิงรุก นำเทคโนโลยีมาใช้ในกิจกรรมที่สำคัญให้มากขึ้น ให้บริการที่รวดเร็ว แม่นยำและลดค่าใช้จ่ายอย่างมีเหตุผล”

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การประปานครหลวง จึงได้นำแผนยุทธศาสตร์ มาใช้ในการบริหารแทนแผนวิชาชีวิต ภายใต้ชื่อยุทธศาสตร์การบริหารการประปานครหลวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2548-2550) โดยแบ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าว ออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านกำลังคนและการบริหารทรัพยากรบุคคล
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการตลาดและการบริการ
- (3) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตและจ่ายนำ
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการลงทุน
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการเงิน
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

การนำยุทธศาสตร์มาใช้ในการประปานครหลวง ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรมากมาย ดังนี้

(1) การบริหารทรัพยากรบุคคล จะมีเครื่องมือทางการบริหารบุคคลอันจะนำไปสู่ เป้าหมายที่สำคัญ เช่น การนำระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ PBM (Performance Based Management) ที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (result based) และ การบริหารทรัพยากรบุคคลโดยใช้ความสามารถ เป็นฐาน CBM (Competency Based Management) มาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของ พนักงาน โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จของงานที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน

(2) การตลาดและการบริการ ทำให้ได้แนวคิดในการทำการตลาดเชิงรุก (Pro-active) และปรับเปลี่ยนแนวคิดในการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนกลาง (ศูนย์ต้นทุน) ไปสู่ การเป็นศูนย์กำไรมากขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงศักยภาพของพนักงานสาขา ให้ตระหนักรู้ในการให้บริการลูกค้า โดยหาแนวทางในการเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้า ทำให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในบริการมากขึ้น

(3) การผลิตและจ่ายนำ มีการกำหนดแผนแม่บทการผลิตและการจ่ายนำ เป็นรายปี 2548-2550 ที่สอดคล้องกับแผนการตลาด และมีระบบนำร่องรักษาเชิงป้องกัน ซึ่งจะเพิ่ม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการผลิตและสูบจ่ายนำโดยเครื่องจักรอุปกรณ์มีความ เชื่อถือได้ (reliability) และความพร้อมใช้งาน (availability) เพิ่มขึ้น ช่วยสร้างความมั่นคงให้

ธุรกิจประปา

(4) การลงทุน มีการวางแผนการลงทุนที่ดี โดยเน้นการลงทุนให้สอดคล้องสมดุล กับความต้องการใช้น้ำ ในการตัดสินใจลงทุนใช้เครื่องมือทางการเงิน และเลือกลงทุนในโครงการ ที่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า พร้อมทั้งมีหลักเกณฑ์ในการจัดแบ่งการให้บริการเป็นเชิงพาณิชย์และเชิง สังคม ที่เป็นสากลและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

(5) การเงิน มีเครื่องมือให้การวิเคราะห์การเงินและการจัดทำนโยบายการเงิน รวมถึง แนวทางในการเพิ่มผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น มีระบบบัญชีทันทุนและ บัญชีน้ำสูญเสีย เพิ่มดัชนีชี้วัด ประสิทธิภาพน้ำสูญเสีย และเครื่องมือวิเคราะห์ระดับน้ำสูญเสียที่มีประสิทธิภาพ

(6) เทคโนโลยีสารสนเทศ มีเครื่องมือในการบริหารจัดการกระบวนการทางธุรกิจ และรองรับการดำเนินการเชิงกลยุทธ์ในทุกยุทธศาสตร์

ดังนั้น การที่จะผลักดันให้องค์กรปรับตัวไปสู่การเป็นองค์การที่ทันสมัย ให้บังเกิด ผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมได้ จะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องและเหมาะสม กับองค์การ ซึ่งปัจจัยดังกล่าว หมายถึงทั้งปัจจัยด้านองค์การ เช่น ภาวะผู้นำ นโยบาย กลยุทธ์ แผนการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์การและสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งการสนับสนุน ด้านทรัพยากร และปัจจัยด้านบุคลากร เช่น แรงจูงใจ ทักษะคุณต่อองค์การ สมรรถนะของบุคลากร และการมีส่วนร่วม

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกองค์การ ที่กล่าวมา ข้างต้น จึงเป็นเหตุฐานให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง ความพร้อมของการปรับเปลี่ยนครบทั้งใน การ พัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่ ว่ามีความพร้อมในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่อยู่ในระดับใด และมี ปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการพัฒนาการปรับเปลี่ยนครบทั้งไปสู่องค์การสมัยใหม่ได้ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งหากมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้น จะได้สามารถหาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงพัฒนา องค์การให้ทันกับสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ เนื่องจากแนวคิดและวิธีการบริหารแบบเดิม ๆ ย่อมไม่ สามารถนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้เหมือนในอดีต

2. ปัญหาการวิจัย

จากการศึกษาความเป็นมาและสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นปัญหาการ วิจัยเป็น 3 ประเด็นปัญหา ดังนี้

2.1 การปรับเปลี่ยนครบทั้งในความพร้อมในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่อยู่ในระดับ

2.2 มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการพัฒนาการประปานครหลวงไปสู่องค์การสมัยใหม่

2.3 การพัฒนาการประปานครหลวงไปสู่องค์การสมัยใหม่ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง และจะดำเนินการแก้ไขอย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความพร้อมของการประปานครหลวงในการพัฒนาสู่ องค์การสมัยใหม่ นั้น ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาระดับความพร้อมของการประปานครหลวงในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่

3.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลทำให้การประปานครหลวงพัฒนาไปสู่องค์การสมัยใหม่ ได้ประสบผลสำเร็จ

3.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการประปานครหลวงสู่องค์การสมัยใหม่

4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะดำเนินการภายใต้ขอบเขตในแต่ละด้าน ต่อไปนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับ ระดับความพร้อมของการประปานครหลวงในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่ ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการประปานครหลวงไปสู่องค์การสมัยใหม่ ศึกษาแนวทางการพัฒนาการประปานครหลวงสู่องค์การสมัยใหม่

4.2 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานระดับบริหาร และระดับปฏิบัติการ ของการประปานครหลวง ทั้ง 7 สายงาน ได้แก่ สายงานผู้ว่าการ, สายงานบริการ, สายงานบริหาร, สายงานการเงิน, สายงานผลิตและส่งน้ำ, สายงานวิศวกรรมและก่อสร้าง, สายงานแผนและพัฒนา รวมจำนวนทั้งสิ้น 364 คน

4.3 ขอบเขตด้านเวลา ผู้วิจัยทำการศึกษาระหว่างเดือนกรกฎาคม 2549 - มีนาคม 2550

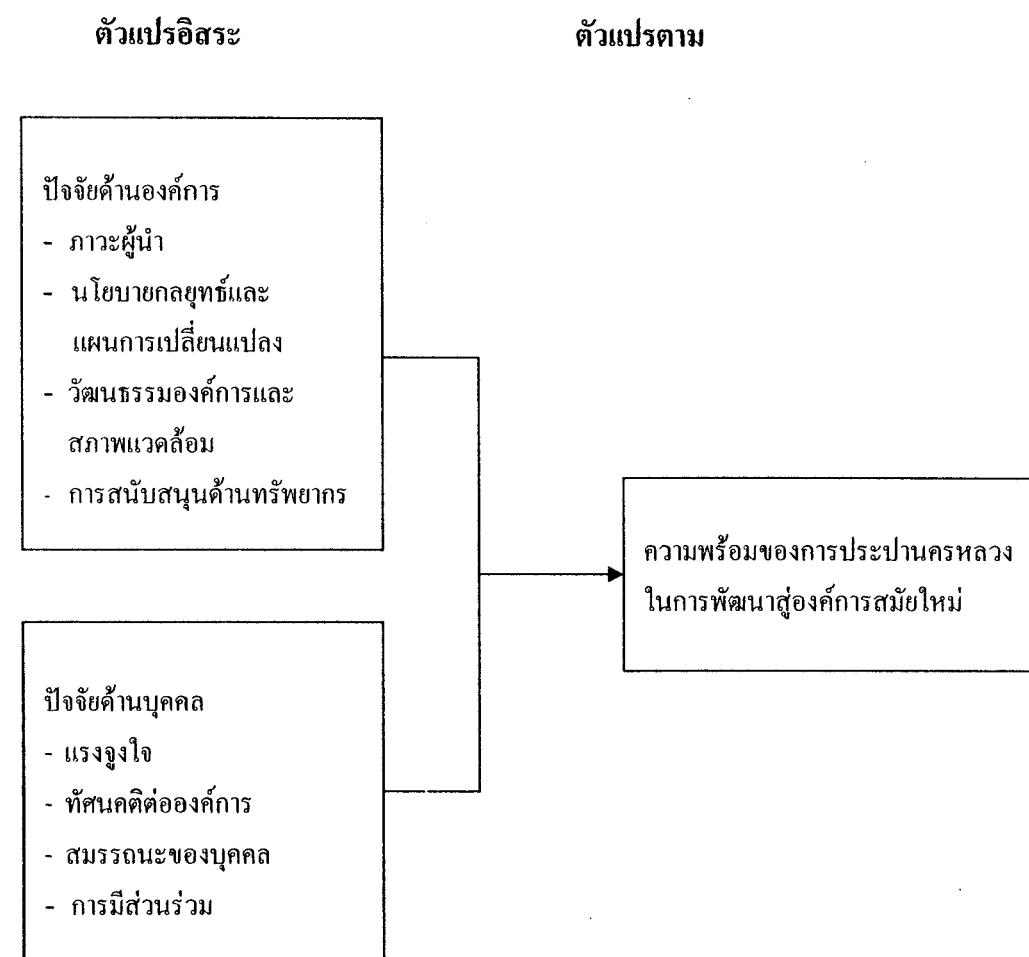
4.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

4.4.1 ตัวแปรอิสระ (*Independent Variable*) ได้แก่ ภาวะผู้นำ นโยบาย

กลยุทธ์และแผนการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์การและสภาพแวดล้อม การสนับสนุนด้านทรัพยากร แรงจูงใจ ทัศนคติต่อองค์การ สมรรถนะของบุคคล และการมีส่วนร่วม

4.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความพร้อมของการประปานครหลวงในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

สำหรับที่มาของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ตามกรอบแนวคิดดังกล่าวข้างต้นจะขอ拿来ประกอบไว้ในรายละเอียดบทที่ 2 ต่อไป

6. สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยดังกล่าวเบื้องต้น ผู้วิจัยอนามากำหนดสมมติฐาน ดังนี้

6.1 ความพร้อมของการประปานครหลวงในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่ มากกว่า ร้อยละ 80

6.2 ภาวะผู้นำ นโยบายกลยุทธ์และแผนการเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมองค์การและสภาพแวดล้อม การสนับสนุนด้านทรัพยากร แรงจูงใจ ทัศนคติต่อองค์การ สมรรถนะของบุคคล และการมีส่วนร่วม สามารถอธิบายความผันแปรของความพร้อมของการประปานครหลวงในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่ได้

7. นิยามเชิงปฏิบัติการ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายของศัพท์ที่ใช้เฉพาะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงขอนิยามศัพท์ตามคำจำกัดความเชิงปฏิบัติการดังนี้

ตัวแปรอิสระประกอบไปด้วย

ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้บริหารระดับสูงของ กปน. มีความรู้ความสามารถและวิธีการบริหารจัดการ ตลอดจนการกระตุ้น จูงใจ ให้พนักงานกระตือรือร้นในการทำงานเพื่อผลัดดันให้ กปน. ประสบความสำเร็จในการเป็นองค์การสมัยใหม่

นโยบายกลยุทธ์และแผนการเปลี่ยนแปลง หมายถึง การกำหนดนโยบายกลยุทธ์และแผนการเปลี่ยนแปลงของ กปน. อย่างเป็นระบบและมีทิศทางเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้พนักงานเกิดความรู้ความเข้าใจและยอมรับในนโยบายกลยุทธ์และแผนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนให้ กปน. เป็นองค์การสมัยใหม่

วัฒนธรรมองค์การและสภาพแวดล้อม หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมของพนักงานที่อยู่ร่วมกันใน กปน. ซึ่งรวมถึงความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ภาษา หรือพิธีการต่าง ๆ ที่ได้ร่วมกันคิดค้นพัฒนาขึ้นมา โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ขององค์การ และยอมรับโดยส่วนรวมว่าช่วยแก้ปัญหา และสนองตอบความต้องการของ กปน. ได้ซึ่งวัฒนธรรมองค์การควรต้องปรับเปลี่ยนให้สอดรับกับสภาพแวดล้อมแบบใหม่เพื่อสนับสนุนไปสู่การเป็นองค์การสมัยใหม่

การสนับสนุนด้านทรัพยากร หมายถึง การที่ กปน. สนับสนุนทรัพยากรในด้านต่าง ๆ เช่น ทรัพยากรมนุษย์ เงิน วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอที่จะสนับสนุน กปน. ประสบความสำเร็จในการเป็นองค์การสมัยใหม่

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของพนักงาน เช่น งานที่ทำเป็นงานที่น่าสนใจ และมีสภาพการทำงานที่ดี มีการให้รางวัลผลตอบแทน ได้รับการ

ขอนรับ และมีโอกาสที่จะก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รวมทั้งการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม ซึ่งสิ่งของใจต่าง ๆ ข้างต้นจะช่วยผลักดันให้พนักงาน กปน. มีความกระตือรือร้นตื่นตัว และแสดง พฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นเหตุให้มีความพากเพียรพยายามทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อ ผลักดันให้ กปน. เป็นองค์การสมัยใหม่

ทัศนคติต่อองค์การ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของพนักงาน กปน. ที่ แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งใน กปน. เพื่อสนับสนุน กปน. ให้เป็น องค์การสมัยใหม่

สมรรถนะของบุคคล หมายถึง สิ่งที่แสดงคุณลักษณะและคุณสมบัติของบุคคล รวมถึง ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งทำให้บรรลุผลสำเร็จในการปฏิบัติงานที่มี คุณภาพและประสิทธิผลสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ความสามารถหลัก (core competency) และ ความสามารถประจำถิ่น (functional competency) เพื่อตั้งผลให้ กปน. มีผลงานที่ดีขึ้นและประสบความสำเร็จในการเป็นองค์การสมัยใหม่

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้พนักงานได้เข้ามามีส่วนร่วมทั้งใน 5 มิติ คือร่วมคิดและเสนอความคิดเห็นใหม่ ๆ มีส่วนได้ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการร่วมรับประทาน แล ect ตามผลการดำเนินงานของ กปน. เพื่อเป็นการสร้างให้เกิด ความรู้สึกรวมกลุ่มขึ้นและเป็นการยอมรับว่าตนเองมีคุณค่าและมีความหมายต่อ เพื่อสนับสนุนให้ กปน. เป็นองค์การสมัยใหม่

ตัวแปรตาม ได้แก่

ความพร้อมของ กปน. ในการพัฒนาสู่องค์การสมัยใหม่ หมายถึง สถานะของ กปน. ที่มีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาอย่างมีระบบแบบแผน ให้ประสบความสำเร็จในการเป็น องค์การสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เป็นองค์การที่มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย รวมถึงมีโครงสร้างและระบบงานที่เหมาะสม เพื่อผลักดันให้ กปน. เป็นองค์การสมัยใหม่

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ผลการวิจัยที่ได้ทำให้ การประปานครหลวงสามารถนำไปเป็นแนวทาง ในการ ปรับปรุงเพื่อนำไปสู่การเป็นองค์การสมัยใหม่

8.2 นำผลการวิจัยที่ได้ ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาการประปานคร

หลังให้ดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง

8.3 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาหรือกันคว้าวิจัยเพิ่มเติมต่อไป